

Metriho pa, hčer Pitejevo, pústi, naj greje svoj stol. Mandriju se pač nihče ne bode smijal.¹⁾ Pa ljudje pravijo, da Gilida ne mara takih besedij. Tresa, operi črni vrč, odmeri tri poliče suhega vina, naškropi vode in daj obilo piti. Ná! Gilida, pij!²⁾

Gilida. Daj! Saj res nisem prišla, da bi te pregovorila, nego zaradi praznikov.³⁾

Metriha. Zató si, Gilida, pokusila najboljšega.

Gilida. Naj ti ga mnogo teče iz tvoje stiskalnice. Demetre mi, Metrihino vino je sladko. Slajšega vina Gilida še ni pila nikdar. Ti pa zdravstvuj, dete moje in čuvaj se! (Odhajajoč.) Meni pa ostanita mladi Mirtala in Sima,⁴⁾ dokler diše Gilida.

(Dalje prihodnjič.)

¹⁾ To bi se zgodilo, ako bi ga žena prevarila.

²⁾ Podvodnice so bile na glasu, da rade pijó. Zato velí Metriha naliti suhega vina, a Grki so obično pili vodo, pomešano z manjšim delom vina. — *ἑξάμυρος* = sextarius = 0.547 litra.

³⁾ Morebiti se vrši prizor v dóbi, ko se je jelo novo vino točiti.

⁴⁾ Imeni dveh žensk, pri katerih so bila Gilidina vabila uspešnejša.

Prvi poljub.

Izmed sveč medló-brlečih
Snežno-čist obraz bledí,
V gredi mladih cvetk dehtečih
Pevce mladolet leží.

Prazno krog njegove krste,
Malokdó prišel kropit,
Niso vrele dolge vrste
Sèm za pevcem se solzit.

Jedna tudi prišla gledat —
Jedni dalo ni mirú,
Da je stekla mu povedat,
Kaj je vžila zanj jadú.

Med cvetice stopi tožna
Nagne čezenj se lahnó
Ter pritisne ustna rožna
K mrzlim ustnicam gorkó.

Deklica je odhitela,
Dušo ji razvnela strast —
Z ustena pa je še žarela
Prvega poljuba slast.

Izmed sveč medló-brlečih
Snežno-čist obraz bledí,
V gredi mladih cvetk dehtečih
Pevce mladolet leží.

J. Š.

